02/06/2025

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων στην Κοινότητα Τουράν της Νοτίου Γαλιλαίας (ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ)

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Την Κυριακήν, 19ην Μαΐου /1ην Ιουνίου 2025, Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετέβη στην Κοινότητα Τουράν της Νοτίου Γαλιλαίας, που είναι πλησίον της Ναζαρέτ, όπου προεξήρξε θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου.

Συλλειτούργησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρετ κ. Κυριακός και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι ων πρώτος ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Τιμίου Σταυρού Ιεροσολύμων Αρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος, ο Προϊστάμενος της ενορίας ταύτης

π. Ιωάννης και Ιερείς της περιοχής, ο Αρχιδιάκονος π. Μάρκος και ο Ιεροδιάκονος π. Ευλόγιος.

Συμμετείχαν οι ευλαβείς πιστοί της ενορίας, και έψαλλε η χορωδία της ενορίας ταύτης.

Το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

Στο Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο Λόγο διά του κάτωθι κηρύγματος Αυτού:

«Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν, ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ μελῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ τῆς εὐλογημένης ὑμῶν πόλεως «Τουράν» ἐν τῇ κάτῳ Γαλιλαίᾳ, ἵνα ἑορτάσωμεν τήν μνήμην τῶν Ἁγίων 318 θεοφόρων Πατέρων, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας τῷ 325.

Ἡ ὑπό τοῦ εὐσεβεστάτου Αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσα πρώτη Οἰκουμενική Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ κατεδίκασε τήν βλάσφημον διδασκαλίαν τοῦ Ἀρείου, ὁ ὁποῖος ἠρνεῖτο τήν θεότητα τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κτίσμα Τ οῦτον λέγοντα εἶναι.

Κύριος δέ σκοπός τῆς Συνόδου ἦτο ἀφ’ ἑνός μέν, ἡ καταδίκη τοῦ Ἀρειανισμοῦ καί ἡ ἀκριβής διατύπωσις τῆς Ὀρθοδόξου δογματικῆς διδασκαλίας περί τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἀφ΄ ἑτέρου δέ ἡ διακήρυξις τῆς «πίστεως» ἤ τοῦ «Συμβόλου» τῆς Νικαίας. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Σύνοδος διηυθέτησε καί ἄλλα τρία ἐκκλησιαστικά σχίσματα, ὁμοίως δ’ ἐτερμάτισε καί τάς περί τοῦ χρόνου τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἔριδας, ὁρίσασα ὅπως τοῦτο ἑορτάζηται τήν πρώτην Κυριακήν μετά τήν πρώτην πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας. Καί ἐν τέλει ἐξέδωκε καί εἴκοσι ἱερούς κανόνας.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι εἰς τά δογματικάς ἀποφάσεις τῆς Πρώτης (Α΄) Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τῶν λοιπῶν ἕξ οἰκουμενικῶν Συνόδων, κατά τόν ἔγκριτον καθηγητήν

Ἰωάννην Καρμίρην, ἀποδίδει εὐλόγως «ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία αἰώνιον κῦρος, ἀπόλυτον ἀξίαν καί αὐθεντίαν καί καθολικόν καί ὑποχρεωτικόν χαρακτῆρα, θεωροῦσα αὐτάς ὡς τά κυριώτερα γραπτά μνημεῖα τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καί ὡς κανονικούς καί αὐθεντικούς καί ἀμετακινήτους γνώμονας τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως. Ὡς ἐκ τούτου, μόνον τούς οἰκουμενικούς τούτους δογματικούς ὅρους χρησιμοποιεῖ ὡς κυρίαν καί πρωτεύουσαν πηγήν τῆς δογματικῆς διδασκαλίας της, ἰσόκυρον καί ἰσότιμον πρός τήν Ἁγίαν Γραφήν, ὡς περιέχουσαν τήν γνησίαν Ἱεράν Παράδοσιν, ἥτις μετά τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀποτελοῦσιν τάς δύο ἰσοκύρους καί ἰσοδυνάμους καί ἰσοστασίους πηγάς τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως».

Ἡ σημερινή Κυριακή, ἑβδόμη μετά τήν τοῦ Πάσχα, εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τήν σεπτήν μνήμην τῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας Οἰκουμενικήν Σύνοδον συμμετασχόντων τριακοσίων δέκα καί ὀκτώ (318) Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Καί τοῦτο διότι οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ διάδοχοι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί μαθητῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς αὐτούς τούς Ἁγίους Ἀποστόλους καί μαθητάς Αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς ἐφανέρωσε τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί Πατρός Αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ καί τοῦτο ἐν τῷ σημερινῷ Εὐαγγελικῷ ἀναγνώσματι (τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου), τό ἀφορῶντι εἰς τήν προσευχήν Αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρός τόν Θεόν Πατέρα λέγοντος: «Πάτερ,… ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι· νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας», (Ἰωάν. 17, 6-8).

Οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων Ἐπίσκοποι καί Ποιμένες κατασταθέντες, ἀνεδείχθησαν Πατέρες καί διδάσκαλοι τοῦ σωτηριώδους Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὁποῖος εἶναι Αὐτός ὁ καλῶν καί ἐκλέγων τούς Χριστιανούς καί Ἀποστόλους, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ…, ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ’ ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ», (Β΄ Θεσ. 2, 13-14).

Ἑρμηνεύων τόν Παύλειον τοῦτον λόγον ὁ Ἱερός Χρυσόστομος θέτει τό ἐρώτημα ἀλλά καί τήν ἀπάντησιν λέγων: «Πῶς εἰς σωτηρίαν εἵλετο (= ἐκάλεσεν); δείκνυσιν (ὁ Παῦλος) εἰπών, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος καί πίστει ἀληθείας, (Πρβλ. Β΄ Θεσ. 2, 13).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Κύριος ἐξέλεξεν καί ἐκάλεσεν τούς ἀγαπητούς Αὐτοῦ μαθητάς

καί Ἀποστόλους, ἀλλά καί τούς διαδόχους αὐτῶν, τούς θεοφόρους δηλονότι Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, διά τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διά τῆς πίστεως εἰς τήν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὡς εὐστόχως διατυποῦται τοῦτο ὑπό τοῦ ὑμνῳδοῦ λέγοντος: «Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες».

Αὐτοί λοιπόν, οἱ ἑπόμενοι ταῖς τῶν Ἀποστόλων διδαχαῖς καί δοχεῖα γενόμενοι τῆς φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνεδείχθησαν καί ἀναδεικνύονται Μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ὡς παραγγέλλει ὁ Χριστός λέγων: «ὅς δ’ ἄν ποιήσῃ καί διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν», (Ματθ. 5,19). Ἑρμηνεύων τόν Κυριακόν τοῦτον λόγον ὁ Ζιγαβηνός ἐπισημαίνει λέγων: «Ὅρα πῶς εἶπεν, ὅτι χρή πρῶτον ποιεῖν, εἶτα διδάσκειν καί μή μόνον ποιεῖν, ἀλλά καί διδάσκειν».

Πατέρες λοιπόν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐτήρησαν καί ἐφήρμοσαν τάς ἐντολάς τοῦ Κυρίου λέγοντος: «ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν», (Ἰωαν. 14, 21). Ἀξιοσημείωτος ἐνταῦθα ἡ ἑρμηνεία τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας: «Ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν ... διά τοῦ ἰδίου δηλονότι Πνεύματος, εἰς ἕκαστα τῶν δεόντων φωταγωγῶν καί ἀρρήτοις τισί δαδουχίαις ταῖς κατά τόν νοῦν ἑαυτόν ἐκκαλύπτων καί ἐμφανῆ καθιστῶν» Καί ἁπλούστερον: θά καταστήσω τόν ἑαυτόν μου φανερόν εἰς αὐτούς λέγει... Δηλαδή ὁ Χριστός λάμπει εἰς αὐτούς διά τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ Πνεύματος, ὁδηγῶν αὐτούς διά τοῦ φωτός Αὐτοῦ εἰς πάντα ὅσα χρειάζονται, ἀποκαλύπτων καί καθιστῶν ἑαυτόν ὁρατόν εἰς τόν νοῦν αὐτῶν, διά τινων ἀρρήτων πνευματικῶν δάδων/λαμπάδων.

Τοῦ ἀρρήτου τούτου φωτός τῶν πνευματικῶν δάδων ἠξιώθησαν καί ὠρθοτόμησαν πράξει τε καί θεωρίᾳ τόν λόγον τῆς σῳζούσης ἀληθείας μέ τήν ἐνάρετον πολιτείαν, τήν θεόπνευστον διδασκαλίαν καί τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν, τῶν γεμόντων θείας σοφίας, οἱ Πατέρες τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, ὡς ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, οἱ ἅγιοι Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, Σπυρίδων Τριμυθοῦντος καί πλειάς ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων, περί τῶν ὁποίων καί ἡμεῖς, οἱ τιμῶντες τήν μνήμην αὐτῶν μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ βοῶμεν καί λέγομεν: «Ὢ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιὼν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη

τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, Νικαίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν». Ἀμήν, ἔτη πολλά, εἰρηνικά και εὐλογημένα».

Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ακολούθησε κέρασμα καί ἑόρτιος τράπεζα ὑπό τῆς Κοινότητος.

Η προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

Ἐν αὐτῇ προσεφώνησε καί πάλιν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι’ αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἑορτή τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων 318 Πατέρων, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας τῇ συγκροτηθείσῃ ὑπό τοῦ Μεγάλου ἁγίου καί ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου, δέν ἀφορᾷ μόνον εἰς τήν περιχαράκωσιν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ἀλλά καί εἰς τούς θεμελιωτάς τῆς πίστεως ἡμῶν, τούς Ἁγίους καί Θεοφόρους Πατέρας.

Οἱ θεοφόροι οὗτοι Πατέρες ἐγένοντο ἀκριβεῖς φύλακες τῶν Ἀποστολικῶν Παραδόσεων. Οὗτοι τό ἄθεον δόγμα τοῦ αἱρεσιάρχου Ἀρείου, τοῦ ἀρνουμένου τήν Θεότητα τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ καί Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον καί τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καί τρανῶς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ ὁμοούσιον καί συναΐδιον πρό τῶν αἰώνων ὄντα τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ ἀκριβῶς καί εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι».

Ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία διεφύλαξε τήν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Παράδοσιν καί θεόπνευστον διδασκαλίαν, ἀκούουσαν εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου πρός τόν μαθητήν αὐτοῦ Τιμόθεον, λέγοντος: «Τήν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τάς βεβήλους κενοφωνίας καί ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι περί τήν πίστιν ἠστόχησαν», (Α’ Τιμ. 6, 20-21). Καί ἀλλαχοῦ: «Τήν καλήν παρακαταθήκην φύλαξον διά Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν», (Β΄ Τιμ. 1,14).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν παρακαταθήκην, τοὐτέστιν τήν Ρωμαιο – Ὀρθόδοξον ταυτότητα καί τήν πνευματικήν Ἑλληνοχριστιανικήν παράδοσιν, τήν γνωστήν ὡς Rum Orthodox τοῦ εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου ἡμῶν ποιμνίου διεφύλαξε καί διαφυλάττει διά μέσου τῶν αἰώνων τόν Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Λέγομεν δέ τοῦτο διότι τό Ρωμαι-ορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησιν τῆς ἀκεραιότητος καί τῆς Ρωμαιορθοδόξου θρησκευτικῆς καί πολιτιστικῆς κληρονομίας τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν, τῶν διαβιούντων εἰς τούς Ἁγίους Τόπους. «Μή φοβοῦ τό μικρόν ποίμνιον· ὅτι ηὐδόκησεν ὁ Πατήρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τήν βασιλείαν», (Λουκ. 12,32), λέγει Κύριος. Ἐνδιαφέρουσα ἐνταῦθα ἡ ἑρμηνεία τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λέγοντος: «Εἰ καί μικρόν τό ποίμνιον καί φύσει καί ἀριθμῷ καί δόξῃ πρός τάς ἀμετρήτους τῶν ἄνω πνευμάτων (=δικαίων) ἀγέλας(=πλήθη), ἀλλ’ ἡ τοῦ Θεοῦ Πατρός ἀγαθότης, πάντα λόγον ὑπερεκτείνουσα (=ὑπερβαίνουσα), δέδωκε καί αὐτῷ (τῷ ποιμνίῳ) τῶν ὑπερκειμένων πνευμάτων (=τῶν ὑπερεχόντων) οὐρανίων πνευμάτων (= δικαίων) τόν κλῆρον, τοὐτέστιν τήν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία εἰσάγει ἡμᾶς διά τοῦ μυστηρίου τῆς θείας καί ἀναιμάκτου θυσίας, τῆς θείας δηλονότι Λειτουργίας εἰς τήν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. «Οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14), κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος.

Διό καί ἡμεῖς, οἱ εὐεργετηθέντες ὑπό τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν, Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἴπωμεν καί πάλιν μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου» Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά. Ἀμήν».

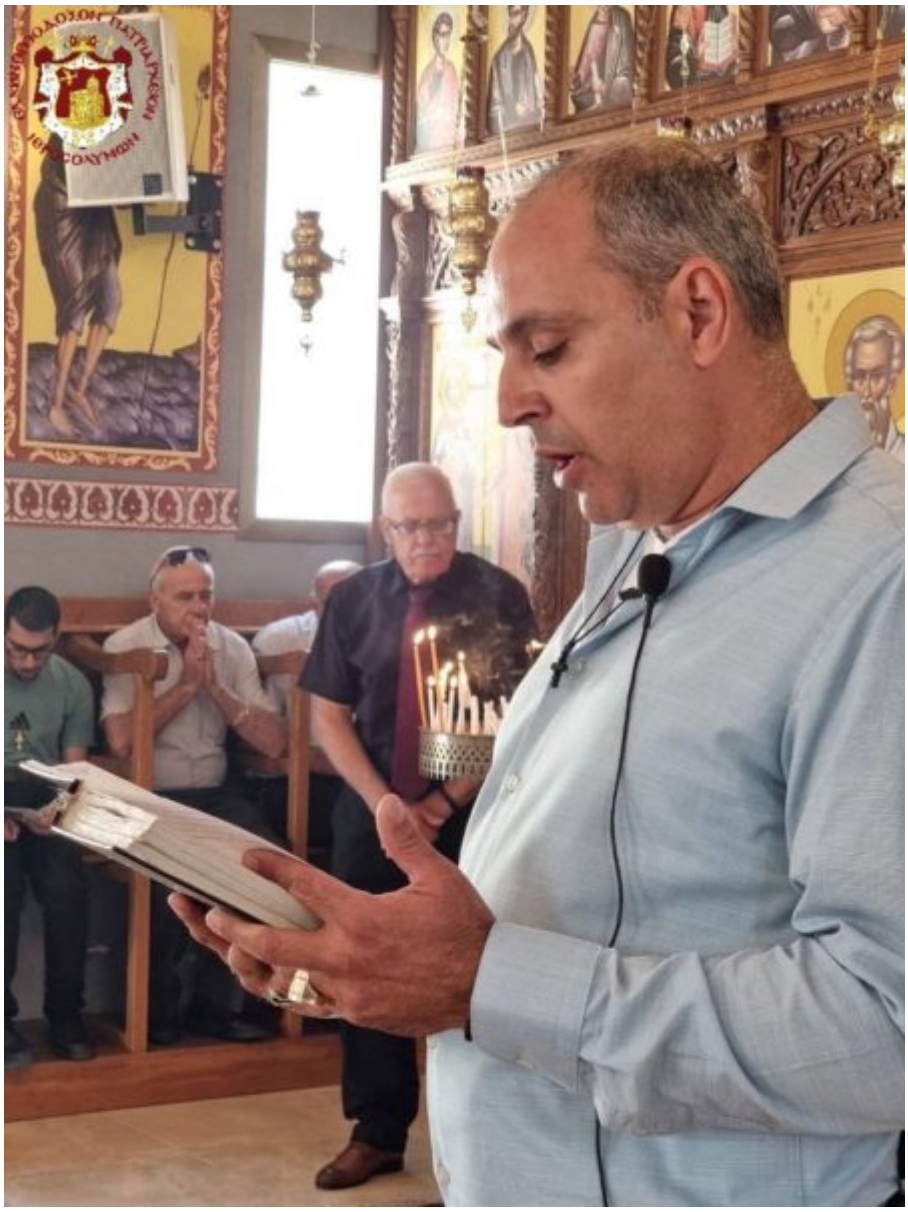

ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

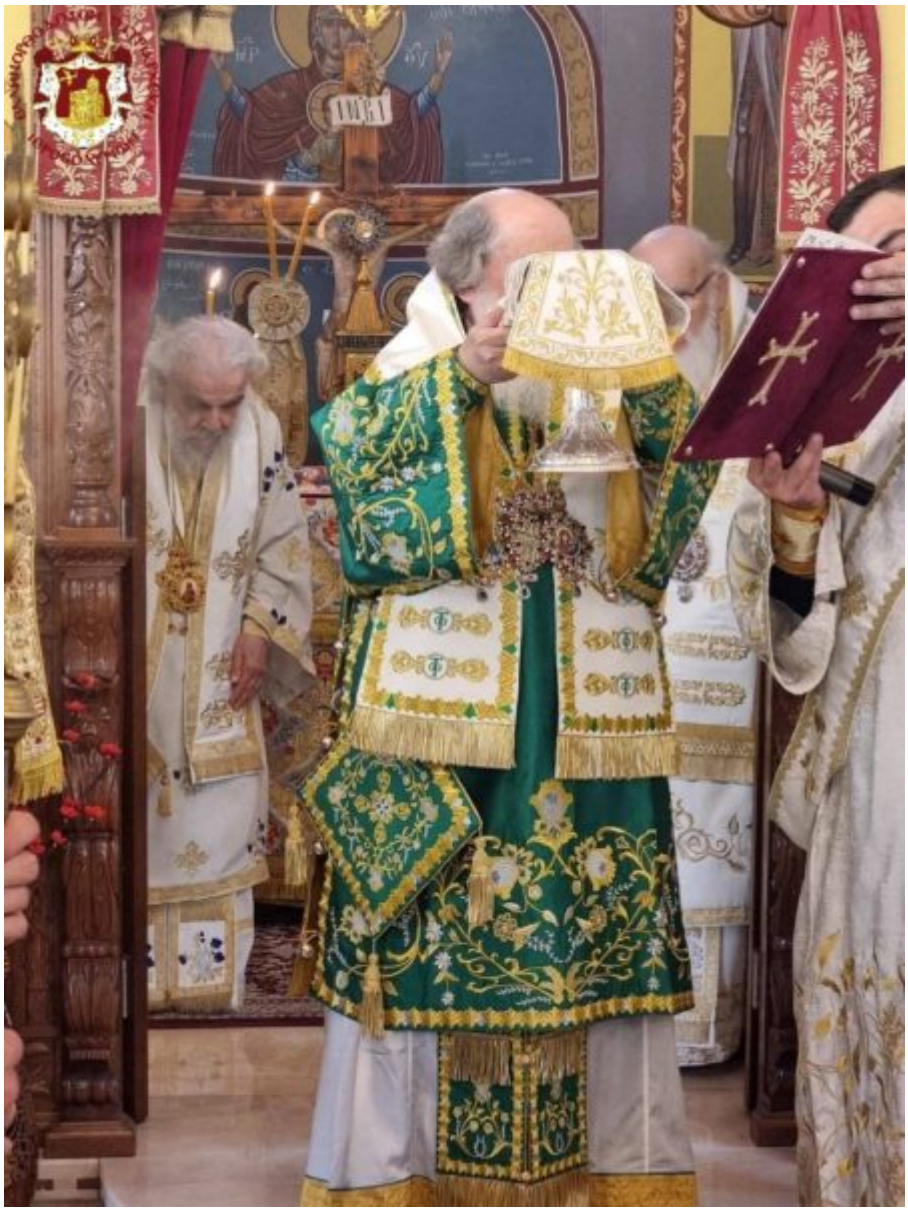

God Bless Our Home

